

ti kraji ravno prijetni biti, ampak le njih prebivavcem so bili iz kakoršnega koli obzira dragi, ljubi.

Po kraji Ljube imenovanim so imele rečice Ljubje svoje imé. Na Verhnik ali v Nauportu je bilo v zgornjih Ljubah, pri Ljubljani ali v Amoni pa v spodnjih Ljubah, Od Ljub torej, zlasti od spodnjih Ljub, je Ljubljana imé dobila, kakor Poljana od „polje“, Košana od kositi; le da je v „Ljubljana“ zavolj *b* glasú ustnic *lj* pred končico ana postavljen, kakor v Savljah, ki so od Save imé dobile.

Pa poreče kdo: Če je Ljubljana po kraji „Ljube“, ali po reki „Ljubja“ svoje imé dobila, zakaj je ne zgovarjamo Ljubljana, ampak Ljubljana ali Ljèbljana, zakaj opuščamo *u*? — Krajnci kakor tudi drugi Slovenci na pol zgovarjamo ali celò opuščamo *u*, kadarkoli ni perva slovka, i za njim kak dolg zlog pride. Tako pravimo ljbezen ali ljèbezen i Ljbénski verh (na Štajarskem, desiravno ima ti verh imé od Ljubnega, ki je blizo gornjega Grada). V prilogi „ljubenski“, na priliko, „ljubenska skleda“ je pa *u* slišati zato, ker je za njim kratek zlog. Ravno tako na pol zgovarjamo ali celò opuščamo *u* v „Ljubelj.“

Imé Laibach ali Laybach i Laubach je iz imena Ljub narejeno. Ker je Ljubljana bila v spodnjih Ljubah ali *zur řece Ljub* v Ljubah so Nemci to imé, to je, Ljubah namest imena Ljubljana izvolili, nasproti pa Verhnik pravijo Oberlaibach, to je v zgornjih Ljubah. (Dalje sledi.)

Novičar iz slovenskih krajev.

Iz Ljubljane. Gosp. dr. Janez Bučar, sedaj c. k. ministerski koncepist in drugi vrednik slovenskega državnega zakonika na Dunaji, je poteren za cesarskega dohtarja ali advokata v Postojni; mesca sčanca bo nek nastopil novo opravilstvo. Razpisanih je za Kranjsko še več cesarskih advokacij po deželi, ki jih dosihmal še ni bilo. — S somnjem, ki se je predvčeranju končal, niso kramarji nič zadovoljni; le malo ljudi je prišlo na somenj, še manj pa kupcov. Goveje živino in kónj so veliko pripeljali, pa rēci moramo, da zraven nekterih lepih volov je bilo sila veliko tacih krav, katerih ni bilo drugač kot kost in koža in so bile majhne kot mačke. Kdor ne verjame, da se pri nas zraven drugih pogreškov v živinoreji vse premalo živinske kerme prideluje, naj pride gledat na somenj. Cena je bila srednja.

Novičar iz mnogih krajev.

Zastran podelitev rokodelskih in obertnijskih pravic po ukazu 10. sept. leta 1848 je c. k. ministerstvo kupčinstva za vse dežele, razun Laškega, Ogerskega, Horvaškega, Slavonskega, Dalmatinskega, Erdeljskega in vojvodino Serbsko, sedaj sledeče ukazalo: 1) zastran tako imenovanih policijskih obertnijstev naj ostanejo postave od 10. sept. 1848 veljavne, toda s temni rečeno, da bi se ne smelo več tacih pravic podeliti, marveč se ima na to gledati, da jih je toliko, kolikor se jih v vsakem kraju potrebuje; 2) pri tako imenovanih kupčijnih obertnijstvih naj se ne gleda na njih potrebo v kakem kraju, ampak na to: ali ima tisti, ki za tako pravico prosi, take lastnosti, da se mu zamore pravica podeliti; dotedne vradnije nimajo tedaj na potrebo kraja gledati ali na to, da bi se že obstoječim obertnikom škoda godila; samo to mora biti, da tak, kateremu se ima nova pravica podeliti, je dostenjno izučen in da ima potrebne pripomočke za živež; 3) pri tistih obertnijstvih, ki se prištevajo tako imenovanim prosti pripuščenim opravilom, ni drugačia treba, ka-

kor naznaniti njih početek dotednjam vradnjam, ktere pa imajo oblast, pri tacih obertnijah, za ktere ni treba posebnih védnost ali dovelj premoženja, kakor na priliko, pri prodajanju živežev na drobno (branjevcem in branjevkam), njih preveliko število čez potrebo kraja prepovedati, ker bi se sicer tacih barantačev preveč nabralo. — C. k. ministerstvo je določilo, da imajo dohodki od zemljišnih odškodovavnih in odkupivnih kapitalov záčasno dohodkinega davka proti biti. — C. k. ministerstvo nauka je sv. pismo in pervo slovnico in berilo v horvaškem jeziku izročilo v natis Dunajski založnici Ijudsko-šolnih bukev, in njih vpeljanje v šole po Horvaškem in Slavonskem ukazalo. — Ob kratkem se smé pričakovati nov ukaz za štempljanje blagá, po katerim se ima kontrabantu v okom priti. — Z veseljem beremo v Teržaskem časniku, da so cesar dovolili, da smé tiskarnica teržanskega Lloyda si na Dunaji prodajavnicu bukev in drugih umetnih izdelkov napraviti, ker je od te tiskarnice slavno znano, da trud pisateljev dostenjno poplačuje, kar se ne more ravno od vših Dunajskih bukvarev reči. — Rusovske božične praznike so praznovali letos na carovo povelje tudi spomin osvobodenja od Francoskega napada v letu 1812; menda ta slovesnost ni brez poména in ozira na sedanje Francosko. — V Parizu se ne govorí sedaj od nič drugačia kot od poroke Napoleona, ki bo 30. t. m. Starašinstvo in postavodajavni zbor sta poklicana na 14. svečana. — Iz Černogore se bere v „Terž. čas.“ od 25. t. m. da je turška armada pod poveljnjam Osmana Pašata Skadarskega v nahiji Berdski od Černogorcev zlo otepena bila. Tudi se poterdi novica, da so vsi glavarji Kučinski na stran Černogorcev stopili maševati se nad turškimi vojaki, ki so se z njih ženami na somnji v Podgorici sila nespodobno obnašali; od kneza Černogorskega so prejeli za vojsko veliko smodnika. Vojvoda Jakob Vučić je bil srečin s svojo armado zoper Turke. Dunajski časniki pišejo, da stric kneza Černogorskega, ki je še zmiraj na Dunaji, o svojem poslanstvu nič ne govorí, le to je nekterim Serbom, ki so mu rekli, da se je batil, da bi Turk Černogore ne premagal, naravnost zagotovil, da tega se ni nikomur bati, kdor Černogoro in Černogorce pozna. Terdnjava Žabljak so le zato posedli, da so jo popolnoma razdjali in tako Turkom močno bran v nič djali; Černogorcem bi ne bila posest te terdnjave v noben dobiček. — Po dokončanih opravilih se bo Pero Petrović spet domu podal, tedaj ne bo šel v Petrograd, kakor se je govorilo. „Teržaški časnik“ pravi, če bi si Černogorci v ti vojski tudi ne več kot ene pedi zemlje čez svojo staro mejo pridobili, bojo vendar Turki te vojske za vedno večne čase pomnili in spoznali, da je zadnji čas nehati kristiane grozito zatirovati.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnji	
	22. januarja	17. januarja	gold.	kr.
1 mernik pšenice domače	2	14	2	26
1 > > banaške	2	20	2	27
1 > tursice	1	40	1	52
1 > soršice	1	57	2	4
1 > rézi	1	50	1	58
1 > ječmena	1	30	—	—
1 > prosa	1	30	1	18
1 > ajde	1	30	1	34
1 > ovsa	—	54	—	45

V Krajnji: prešiči fant 11 kr., 10 kr. in po 9 kr. — Slanina (špeh) v bohilih cent 28 gld. 27 gld. in 26 gld.